

اصناف

پیراهن‌های «تاناگورا» در بوتیک‌های لوکس

● **شرق:** بازار البسه از آن‌دست بازارهایی است که هیچ قاعده و قانونی ندارد، نه‌تنها قیمت‌ها در این بازار تحت کنترل نیست و هر فروشنده‌ای هر چه تیغش ببرد از مشتری پول می‌گیرد بلکه تخلفات در این بازار ابعاد دیگری هم دارد. به تازگی جواد درودیان رئیس اتحادیه پیراهن‌دوزان در گفت‌وگو با «شرق» از موضوعی پرده برداشت که سطح اجحاف فروشنندگان به مشتریان از همه‌جا بی‌خبر را روشن می‌کند. درودیان گفت بسیاری از فروشندگان، البسه دست‌دوم خارجی را خریداری کرده و این لباس‌های تاناگواری را در بوتیک‌های خود با نام لباس مار کدار به فروش می‌رسانند. در این گفت‌وگو مشخص شد که دلیل مدشدن لباس‌هایی که رنگ‌رویشان رفته و کهنه به‌نظر می‌رسند چیست.

● **می‌خواهم گفت‌وگو را از داغ‌ترین بحث در بازار البسه شروع کنیم و آن هم بالا رفتن تب خرید لباس‌های مار کدار و خارجی است. علاقه بالای مشتریان به این لباس‌ها زمینه‌سوءاستفاده فروشنندگان را فراهم کرده است. شما درباره این تخلفات چه می‌دانید؟**

فروشنندگان با توجه به اطلاعی که از سلیقه و خواست مشتری دارند لباس‌های مارک‌دار را به هر قیمتی ولو اینکه سه یا چهار برابر قیمت اصلی آن باشد به مشتری می‌فروشند. اما از قیمت که صرف‌نظر کنیم بسیاری از فروشندگان لباس‌های دست دوم و تاناگواری را با قیمت‌هایی بسیار نازل خریده و در بوتیک‌های خود با مبالغ هنگفت عرضه می‌کنند و مشتری هم که فقط به دنبال مارک لباس است غافل از آنکه این لباس بر تن افراد دیگر مدت‌زمان زیادی خودنمایی کرده، آن را با هزینه‌کردن مبالغ نامتعارف خریداری می‌کنند.

● **پس دلیل اینکه مدتی است لباس‌های رنگ‌رورفته و کهنه مد شده است؛ عرضه لباس‌های تاناگواری است؟**

بله درست است. هر وقت فروشنده‌گان می‌خواهند برای اجناسی که دارای ایراد بوده و روی دستشان مانده بازاری پیدا کنند، آن مدل و جنس را به‌عنوان مدروز به بازار عرضه می‌کنند. ترندهای تبلیغاتی نیز تا حد زیادی می‌تواند به این افراد برای رسیدن به خواستشان کمک کند.

● **با این حساب و با توجه به اینکه مارک برای مشتری حرف اول و آخر را می‌زند؛ بازار پیراهن‌دوزان داخلی باید کساد باشد.**

همه بدبختی ما این است که مشتریان فقط دنبال خرید لباس‌های مار کدار هستند. مشتری می‌آید مدل پیراهن را می‌پسندند، قیمت را هم مناسب می‌داند اما به‌محض اینکه متوجه می‌شود پیراهن موردنظرش دوخت داخل است از خرید آن انصراف می‌دهد. به همین خاطر در صنف ما هم از برخی ترفندها برای فروش اجناس استفاده می‌شود. به‌عنوان مثال بسیار این اتفاق افتاده که وقتی مشتری می‌رسد پیراهن مال کجاست؛ تولیدکننده که خودش ترک آذربایجان بوده می‌گوید کار ترک است. مشتری هم با خیال اینکه جنس ترک خریده‌ای کرده با رضایت کالایش را می‌خرد. البته در بازار، کالاهای چینی هم تا سال گذشته بازار داغی برای اقشار کم‌درآمدتر داشت که با اجناس ارزان‌تر و البته کم‌کیفیت‌تر بخشی از نیاز بازار را تأمین می‌کرد که از سال گذشته با افزایش نرخ ارز، واردات این کالاها کاهش یافته است.

● **گفتید که تولیدات داخل را فروشنندگان گاهی به‌جای پیراهن‌های ترک به فروش می‌رسانند. آیا این تولیدات از نظر کیفیت با تولیدات ترک برابری می‌کند؟**

کیفیت تولیدات داخل متفاوت است اما می‌توان با قطعیت گفت کیفیت ۴۰ درصد از تولیدات داخل با اجناس اروپایی برابری می‌کند که البته قیمت‌هایی به مراتب بالاتر از سایر تولیدات دارد.

● **چرا قیمت‌ها از تولیدی تا فروشگاه‌ها تا این حد تفاوت دارد؟**

اگر تولیدکنندگان امکان این را داشته باشند که خودشان پیراهن‌های تولیدی را به فروش برسانند به‌طور حتم تولیدات بسیار ارزان‌تر به دست مشتری می‌رسد اما متأسفانه اجناس تولیدشده توسط فروشنده‌گانی که عضو اتحادیه پوشاک هستند توزیع و فروخته می‌شود. در حال حاضر صنف پوشاک فقط فروشنده هستند. این فروشندگان نیز به دلیل داشتن اجاره‌های ماهانه ۱۵ میلیون تومانی مغازه‌هایشان، اجناس را تا سه‌برابر قیمت به فروش می‌رسانند.

● **برای فروش تولیدات خودتان به فکر عرضه مستقیم مثلاً شرکت در نمایشگاه‌های فصلی نبودهاید؟**

تولیدکنندگان در تمام نمایشگاه‌های فصلی و نمایشگاه بهاره پیش‌رو شرکت می‌کنند.

● **قیمت‌ها چقدر با سطح شهر اختلاف دارد؟**
قیمت‌ها توسط اتحادیه و بر اساس خرید نقدی پارچه، کیفیت دوخت و اجرت خیاط تعیین می‌شود و مسلماً با قیمت مغازه‌ها تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارد.

● **گفته می‌شود که کیفیت اجناس عرضه‌شده در نمایشگاه بالا نیست. این مقدار می‌پذیرید؟**

در نمایشگاه به غیر از صنف ما از صنف پوشاک نیز شرکت‌کننده وجود دارد. پوشاک‌ها غالباً اجناسی را به نمایشگاه می‌آورند که روی دستشان مانده یا به لحاظ رنگ یا مدل جور نیست. اما پیراهن‌دوزان و تولیدکنندگان جنس جور و تولیدات مرغوب خود را در نمایشگاه عرضه می‌کنند.

اقتصاد

بازوی آموزشی و تحقیقاتی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تقویت می‌شود

افزایش ۳۳درصدی بودجه دانشگاه‌های علوم پزشکی

سعیده شفیعی - پژوهشگر اقتصادی

دانشگاه‌های علوم‌پزشکی کشور به‌عنوان بازوی آموزشی و تحقیقاتی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، نقش اساسی در پیشبرد سیاست‌های این وزارت‌خانه ایفا می‌کنند. در این گزارش به بررسی بودجه پیشنهادی دانشگاه‌های علوم‌پزشکی پرداخته می‌شود. بررسی ارقام لایحه پیشنهادی دولت، حاکی از آن است که ۵۳درصد بودجه وزارت‌خانه به این دانشگاه‌ها اختصاص دارد و این رقم نسبت به رقم مصوب بودجه سال جاری ۳۳درصد رشد یافته است.

۱- در مجموع ۶۰ دانشگاه و دانشکده علوم‌پزشکی از ردیف بودجه‌ای در لایحه بودجه سال آینده برخوردار می‌شوند. رقم کل بودجه دانشگاه‌ها و دانشکده‌های علوم‌پزشکی در این لایحه بالغ بر ۱۷۹ هزارمیلیاردریال می‌شود که نسبت

به رقم مصوب بودجه سال ۱۳۹۲، حدود ۴۴هزارو۲۵۸میلیاردریال (۳۳درصد) رشد داشته است. این رقم، حجمی معادل ۸۷درصد از کل مصارف بودجه عمومی دولت در لایحه را تشکیل می‌دهد، در حالی که بر اساس ارقام مصوب‌بودجه‌سال‌جاری (۱۳۵هزارمیلیاردریال)، این رقم ۵۷درصد است.

۲- بررسی ارقام لایحه در این بخش، حاکی از آن است که دانشکده علوم‌پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی گران (واقع در جنوب استان فارس) با رشد ۱۰۵ درصدی نسبت به رقم مصوب سال جاری، در مقام اول افزایش بودجه قرار دارد. بودجه پیشنهادی این دانشکده

